

slipper næppe ind med i den Skolelov, der engang skal vedtages. Dette kan vi trøstigt sige med Landstingets Behandling af den kommunale Lov i frisk Minde. Der er mange Ting i Skoleloven, som Kvinderne i deres Forhold som Lærerinder kunde ønske anderledes. F. Eks. vilde det være rimeligt, at Haandarbejdsundervisningen i Lighed med Sang, Tegning og Gymnastik som et specielt Fag stilledes under et særlig fagligt Tilsyn, naturligvis en Kvinde, medens det nu er under mandligt Tilsyn.

Ligeledes kunde der være Anledning til at komme ind paa den Forskel i Løn, der gives for mandligt og kvindeligt Arbejde, særlig paa Forskellen paa Begynderlønnen for Lærere og Lærerinder i Provinskøbstæderne; men disse Bemærkninger fremkommer nærmest med Hensyn til Børnene, for hvis Skyld Skolen er til.

Skolen er et vigtigt Led i Folkets Opdragelse, og Skoleloven som Følge deraf af stor Betydning. Det var derfor ønskeligt, om den maatte blive behandlet med al Grundighed og Forstaaelse af Sagens Betydning; thi faar vi den først, vil den vel nok blive Grundlaget for mange kommende Slægtleds Undervisning. At den skulde strande, var sørgeligt for de mange Lærere paa Landet, der sidder i trange Kaar, jeg kunde derfor slutte mig til det Ønske, der har været gjort gældende, at Lønningsbestemmelserne maatte blive skilte fra den egentlige Skolereform, for at Folkskolen kunde opnaa saa gode Livsvilkaar som vel muligt.

Taleren sluttede med at foreslaa følgende Resolution:
Fællesmødet udtaler:

1. „at Kvinden maa faa saavel Valgharhed som Valgret til Skolekommissionerne, og
2. at Haandarbejde maa blive indført som tvunget Fag i Pigeskolerne indenfor den almindelige Undervisningstid.“

Frøken Bruun kunde ønske et 3dje Punkt med i Resolutionen vedrørende Lønspørgsmaalet. Det er jo nemlig saaledes, at hver Gang vi hævder Sætningen: samme Løn for samme Arbejde, fortæller man os, at Mændenes Løn bør være højere, fordi de har Forsørgelsespligt. Men denne kan da i Virkeligheden ingen Betydning faa ved yngste Lønningsgrad, thi det er jo ikke Meningen, at 900 Kr. til en Lærer skal være til andre end ham selv. Vi forstaar derfor ikke de 200 Kr.s Forskel, som Lovforslaget satte imellem Begyndelseslønnen for Lærere og Lærerinder i Købstæderne. Baade København og Frederiksberg har ogsaa sat denne ens i de første Lønningsgrader.